

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St.,
Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elii Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson.
Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Taistelu suurlakon puolesta Englannissa

Kysymys suurlakon käyttämisestä poliittisten tarkoitusten edistämiseksi on vanha kysymys Englannin työväestölle. Aina kun työlaiset ovat nähneet tarpeelliseksi joidenkin valtiollisten näkökantojen painostamisen, ovat he ottaneet asian esille unions kokouksissa ja vaatineet unionien aktiivista toimintaa. Parlamenttiryhmä on tavallisesti muodostunut vanhoillisista ainekista ja ovat ne käsitäneet asemansa monasti surullisesti väärin. Ne ovat rajoittaneet politiikkaan porvarien kanssa ja kaikista myönteisistä riitelemisen sen sijaan, että toimintansa kautta olisivat herättäneet mielenkiintoa työväen syvien rivien keskuudessa.

Taantumukselliset ammattionistit ja heidän johtajansa ovat aina lyöneet myyttyn yrikykset tuoda politiikka unioniin. Ennen kaikkea ne ovat aina vastustaneet sitä, että työlaiset ottaisivat oikeudekseen yleisellä lakolla vaatia joidenkin valtiollisia tai ulkopoliittisia muutoksia. Viime vuosina ovat taantumuksellisimmat monen kysymyksen yhteydessä ajautuneet niin kauvaksi oikealle, että heidän kannattajajoukkoonsa on arveluttavasti pienentynyt. Yleinen yhteiskunnallinen herääminen ja yleinen tyytymättömyys ajaa työläisiä aina yhä enemmän vasemmalle. Aseikesä ammattiunionien kongressissa voittivat suoran toiminnan kannattajat suurella enemmistöllä. Erikoisesti kysymyksessä oli Irlannin ja Venäjän asissa työväenluokan vaikutusvalan käyttäminen niin, että nämä maant saisivat vapauden ja Englanti lopettaisi julkisen ja salaisen vauheilyn ja vastavallankumouksellisen sotilaallisen avustuksen mikäli on kysymyksessä Neuvosto-Venäjä. Työlaiset ovat jo tarpeeksi protesteeranneet hallituksen menettelyn johdosta näissä kysymyksissä ja nyt on ryhdyttävä toimintaan joka auttaa. Näin selittävät radikaalisemmat unionistit ja työväenjohtajat kongressissa.

Mutta asia ei kuitenkaan ollut kongressin päätöksellä ratkaistu. Asiasta päätettiin toimittaa jäsenistön yleisäenestys. Vanhoilliset agiteeraavat julkisesti kysymyksen esille ottamista vastaan. He saavat apua Englannin lain tuntioloista. Ne selittävät, että unionilla ei ole oikeutta käyttää varoja mihinkään muuhun kuin taloudellisiin tarkoituksiin ja selittävät laittomaksi jo äänestyslippujen painattamisen kysymystä varten, josko ryhdytään lakkoon Irlannin itsenäisyyden ja Venäjän vapauden puolesta. Tuomioistuimet tulevat varmaan esittämään tämänlaisen äänestyskyksenkin. Niin selittävät oppineet lakimiehet. Ja sen jälkeen olemme nähneet muutamia uutisia, joissa selitetään, että se ja tämä unio on päättänyt olla ottamatta osaa koko asiasta keskusteluun ammattiunionien kongressin päätöksen pohjalta. — Kaikki tämä antaa työväen riveissä työskenteleville kapitalistien apureille menestymisen mahdollisuuksia ja muutamia asioita tuntevat luulevat jo, ettei kongressin päätöksellä ollut muuta kuin agitatorinen merkitys uudistusmielisten hyväksi. Vanhoillinen virkakoneisto voittaa siten, että kysymys tulee muodossa tai toisessa haudatuksi. Mutta se ei lainkaan merkitse lakkojen pidättämistä eikä työväen liikkeiden estämistä Irlannin ja Venäjän vapauden puolustamiseksi. Erotus on siinä, että mukaan tällaisiin liikkeisiin ei saada vanha ammattiunionistien kaartia virallisesti vaan että uudistusmielisemmät monien uudempien järjestöjensä avulla johtavat taistelua.

Mitä Irlannin kysymykseen muuten tulee, niin luullaan nyt, että Lloyd Georgen hallitus toimeenpantee parlamenttivaalit tämän kysymyksen ratkaisemiseksi. Hallitus on vakavasti siinä uskossa, että työläisten päätöslauselma, jossa uhataan yleislakolla siinä tapauksessa jos ei englantilaisia joukkoja vedetä pois Irlannista, ei ole työläisten enemmistön tahdon mukainen, ja että juuri tämän tulevat yleiset vaalit toteamaan. Niinkään uskotaan että enemmistö työläisistä on hallituksen takana. Lloyd George on vakuutettu tulevate yleislakon panemaan toimeen ja sitä estääkseen ei hän näe muuta keinoa kuin yleiset vaalit. Englannissa vakiintuneen tavallaan asetetaan kansan äänestettäväksi vaan tavallisesti hajoitetaan parlamentti ja jos se tulee samanlaisena uudelleen valituksi pidetään valintaa samana kuin jos kansa olisi suoraan antanut tunnustuksen hallituksen menettelylle kysymyksessä, joka on ollut etualla vaaleissa. Niinpä nytkin jos parlamenttiin tulee valittua sa-

ma enemmistö kuin siellä on nykyään pidetään sen olevan suorana merkinnä siitä että kansa on hyväksynyt hallituksen menettelyn Irlannin kysymyksessä.

SUHDE TALOUDELLISIIN JÄRJESTÖIHIN

Se on vanha kysymys. Asia on paljon väitelyä ja torailtu. Me olemme julkaiseet tässä lehdessä Leninin artikkelin viime perjantaina, jossa tämä asia yleiseltä ja todelliselta työväenliikkeen rakentavalta kannalta saa eräänlaisen ratkaisun. Se ei suinkaan tyydytä meidän keskuudessamme kaikkia ryhmiä, mutta heidän juuri siinä ei ole ottaa vakavasti huomioon. Edellisessä ja tässä lehdessä julaitaan sinne vielä perusteellinen selonteko unionistisen liikkeen suhtautumisesta ja sen merkityksestä sosialistiseen rakentamistyöhön Neuvosto-Venäjällä.

Oli mikä hyvänsä näiden artikkelien arvo käytännöllisessä suhteessa tänään niissä olosuhteissa, joissa me elämme ja niihin käytännöllisiin toimintamuotoihin nähden, joita teollisuusunionistit itselleen järjestymisessä ja suhtautumisessa vanhoillisiin unioniin näkevät itselleen edulliseksi, joka tapauksessa kuitenkin nämä artikkelit osattavat kuinka lapsellinen on sellainen kiihkeinen suvaitsemattomuus ja itseensäulkeutuneisuus, mikä joillekin ryhmille on ominaista. Edelleen nämä kirjoitukset ratkaisevasti ja vakuutavasti osattavat, että sellaiset työväenliikkeet, jotka luulevat pelkän unionistisen liikkeen riittävän työväenluokan voimien kasvattamiseksi, ovat kaikkea muuta mitä ei oikeassa. Niissä paljastetaan kaiken fraasikumouksellisuuden ontto.

Näiden artikkelien arvo yleisesti käsitteen selittämiseksi on suuri. Ja siitä syystä toivomme, että lukijat syventyvät niihin perin pohjin ja tarkoin ottavat huomioon ne näkökannat, mitä niissä esitetään.

ETELÄKIN VALISTUU

Viime syksynä kerrottiin tässäkin lehdessä etelävaltioiden metsätyöläisten taistelusta sikäläisiä suuria puutavarayhtiöitä vastaan. Ankarimmaksi muodostui puutavarayhtiöiden taistelu Louisiana. Siellä olevassa Bogalusan kaupungeissa, joka on yksi suurimpia puutavarakeskuksia koko maassa, ammutti puutavarayhtiö pysyhytilläan useita unionisteja omiin asuntoihinsa. Toisia raastettiin vuoteiltan, piestiin ja sitten ajettiin kaupunkiin ulos verisäänä ja raajarikkoina.

Great Southern Lumber Co., joka tuon seudun metsät ja sahamyllyt omistaa, hallitsi silloin kaikkia kaupungin ja kaun-

tinkin asioita niin perinpohjaisesti ettei edes ketään näistä murhamiehistä voitu asettaa syytteeseen.

Mutta terrorista huolimatta kasvoi metsätyöläisten järjestö niin, että yhtiö katsoi pari kuukautta takaperin välttämättömäksi julistaa työsulun. Kaikki myllyt ja kämpät sulettiin ja senjälkeen elettiin keräämään uutta työvoimaa toisilta seuduilta, sellaista mikä ei ollut unionio kuuluva. Sillätavoimain aiki yhtiö hävittää järjestön. Mutta siinä ei se onnistunut. Toisten seutojen neekerit, joita kämpille ja myllyihin koettiin värvätä, huomavivatkin pian mistä oli kysymys ja tietämättömydestään huolimatta kieltäytyivät työskentelemästä yhtiölle, joka aina on ylläpitänyt rotuhavia neekerien kurittamiseksi.

Yhtiö joutui siis siihen tilaan, ettei se voinut saada myllyään käyntiin rikkurivoimalla, eikä työsulua taas olisi voinut lopettaa. Sehän olisi samaa kuin tunnustaa hävinneensä.

Näin jatkui taistelu, ilmeisesti yhtiön häviöllä. Mutta taistelu on tuonut esiin jo muitakin työläisille edullisia asioita. Bogalusan liikemiesliikkeen ovat saaneet silmänsä auki. Työläisten yksimielisyys ja päättäväisyys on saanut Bogalusan kaupungin hallinnonkin astumaan selvästi työläisten puolelle. Liikemiesliikkeen ovat alkaneet tehdä ilmoituksia viimesyksyistä murhaajista. Valtion yleisiä suruttajia on vaadittu sekaantumaan kauntin asioihin ja asettamaan murhaajat syytteeseen koska kauntin virkailijat eivät ole sitte tehneet. Valtuusto on myöskin lähettänyt valtion kuvernöörille anouksen, että hän lähettäisi valtion puolesta teltoja y. m. tarpeita työsuoriteluille työläisille, jotka yhtiö on häätänyt huoneistaan. Ympäri Louisiana valtiota on pidetty kokouksia, joissa valtion viranomaisia on vaadittu tukemaan työläisiä ja pakottamaan tuotiläisyyttä sovitteluun.

Tässä on siis taaskin ilmennyt ettei työläisten yritysten tukeminen tuulla ja teräksellä tuota toivottuja tuloksia, vaan että sellainen menettely ajan kuluessa päinvastoin kasvattaa ja vahvistaa työläisten asemaa ja voimia. Työläisten järjestöt etelävaltioissa ovat tähän saakka olleet perin heikkoja, yksin vanhoillisista lajia olevat ammattijärjestötkin. Eikä etelän teollisuuskaan ole pohjoisvaltioihin verraten ollut juuri minkään arvoisen. Etelä on kärsinyt ja kitunut maanviljelyksellään sisällissodasta saakka. Mutta maailman sota antoi etelällekin mahdollisuuden teollisuutensa laajentamiseen ja sen mukana alkaa työväenliikkeen siuella kohoamaan. Puutavaruutanto, joka on vahvimpia ja voimakkaampia tuotantolajeja siellä, kulkee tässä suhteessa

etualla ja kasvaa julkista väenosta ja vastustuksesta huolimatta.

Tacoma, Wash.

Kesäjuhlat pidetään. Tosi siltä tulli kun tulikin. Juhla vietetään elokuun 15 päivänä. Mikäpä siinä olisi esteenä ja tiellä ettekö juhlijaitsi, onhan Tacomassa ja lähi ympäristöllä kaikilla neljällä ilman suunnalla suomalaisia palkkalyöläisiä miehiä ja naisia monisatalukuiset joukot yhteensä, jotka siksi päiväksi toivotaan järjestävän asiansa kaikki puolin niin että voivat pyyhittä päivän kokonaan juhliunseen. Siinä päivänä on syöminen ja juominen päälintkon, ravitaan ruumista ja sieluriepua — eihän se taivaallinen isäkään siinä päivänä mitään muuta tehnyt kun hän toveri E. V. Debsin teki, sillä hän silloin teki hyvää työtä, jota ei koskaan saada aikaan hätköimällä ja nyt kun juhlat toimeenpannaan Debsin vaslaistelum rahastamiseksi, niin kannattaahan toki pyyhittää kokonainen sunnuntapäivä sen asian eteen. Siis ei pidä suunnitella siksi päiväksi mitään muuta tehtävää, karkuun lähtöä tahi muuta sellaista. Katsokaa ilmoituksia ja myöhempiä selostuksia.

Toverilehden tilaajamäärää kohotetaan. Edessäni on Tacoman Toverin tilaajaluettelo ja siitä näkyy, että Toveria tulee Tacomassa ihan hävyttömyyteen asti liika vähän ja sitäkin vähemmän tulee naisten äänenkannattajaa, Toveritarta, joten väkisinkin johtuu mieleen mistä merkiksisistä syyistä eivät työläiset ryhdy aikansa rintoja seuraamaan ja aikansa tasolla pysyäkseen tilaamaan ja lukemaan omaa lehtään. Ollaankon meillä nyt vielä niin itsetiedottomuuden vallassa, ettei työväen asiaa ajavan sanomalehden seuraamistarvetta ole syntynyt, vai siltäkö kirotusta rahansäästämisnosto ja tavasta se johtuu? Oli asian laita kunka hyvänsä, Toveria ja Toveritarta pitää nyt saada tänne enemmän levitämään. Tämänkaltainen pussijärvelisyys täydyttään nyt kerta kaikkiaan lopettaa juuriaan myöten. "Sano siinä minulle mitä siinä luet ja minä sanon mikä siinä olet" on otettava käytäntöön ne Toverin tilaajat jolle lehti tulee, jota lehtä naapurinsa ehkä käy vaukein lukemassa tahi sitten antamaan tarvit-tavat tiedot työväenluokkaa koskevista maailman tapahtumista tältä tilaalajalta itseltään, tekisivät hyvän palveluksen lehdelleen, jos he sopivalta tavalla toimisivat siihen suuntaan, että naapurikin lehden tilaisa. Jos hän ei sitä halua tehdä, on diplomaattiset väilt sellaisen naapurin ja muiden samankaltaisten ympäristöläisten kanssa katkaistava kerta kaikkiaan, "joka ei ole meidän kansamme, on meitä vastaan", sehän on selvä.

Toveriltaren levittämisen minä jätän naistemme huoleksi, koska minä vielä (ainakin toistaiseksi) kaikista huolimatta esilmyn miesten puusessa — mutta Toverin suhteen olen päättänyt tehdä kaiken sen mitä tehdä voin. Minä myyn Toveria \$4.50 koko elokuun ajan, joten tilat-

kaa nyt, kun saavun luokseme. Niinhan kalteus ei ole nyt eikä saa olla esteenä siihen.

Mitä sitten lehden sisältöön tulee, niin sitä on aina toimitettu hyvin, mutta nyttemmin sen sisältöön on parannettu prikulleen ajan henkeä vastaavaksi. Esim. opettavasta toimitusartikkelien ohella julaitaan lehdessä yhteiskunnallisia ja valtiollisia virtauksia ulkomailta osaston, jossa annetaan tarkat tiedot maailmassa vallitsevasta luokkakäsittelystä ja tilanteesta yleensä, joten aikansa pyrrinnöstä selville päästäkseen on välttämättömät lehti tilata ja lukea. Mitä siitä huolimatta lehden koosta y. m. mahdollisesti joku ajattelee, niin ottaka huomioon, että lehti on kullonkin juuri sellainen kuin sen tilaajamäärä ja kannattaja joukko edellyttää. Jospa lännen työväestö lukuisammoin ryhtyisi lehtään tukemaan, niin me saisimme lukea 16:sta ja melkein vaikka kuinka monisivuisia Toveria, joka olisi runsaasti kuvitettua, parhaat taitelijat kaiverrettavat siihen kuvia päivän tapahtumista j. n. e. päivittäin. Tällainen Toveri nyt on sen tähden, että lännen suomalaisen työväestö sen sellaisena pakottaa olemaan. Toisenlainen sekin tulee aikoinaan olemaan ja tosiasiallisesti se nyt alkaa muotoantua muuttua sitä mukaa kun työtä tekevä luokka luokkana sitä alkaa tukea ja kaivata. Siis jokaisen työläisen velvollisuus on tilata ja tukea lehteään. — E. F.

Eureka, Calif.

Osaston työkokouksessa heinäkuun 25 päivä oli paljon asioita käsiteltävänä; väkeä oli myös kohtalaisesti. Californian aluekouluilla oli tulot kirje, jossa kehoitettiin osastomme keskestelemään välttä, josko valtuotomme palkataan siltäkuinen allesteeri, eli järjestäjä. Osastomme päätti kolmeolastoista äänellä ei yhtään vastaan, kannattaa sanotun toimen avoimeksi julistamista.

Samoin aluejärjestö kysyi mielipidettämme \$250.00 myöntämistä aluejärjestön kassasta sunnuntakouluun avustamista varten valtuotomme. Yksimielisesti kannatettiin yllämainit-tuun summan myöntämistä tähän hyvään tarkoitukseen.

S. S. Järjestö oli kirje, jossa esitettiin varojen myöntämistä agitatsiorahastoon, lentolehtisten y. m. levittämiseen. Päätettiin luovuttaa sanottuun rahastoon \$10.00.

Luettiin Toverista s. s. osasto "Saiman" kirjelmä, jossa "protesteerataan" vakavasti ettei tov. Sukkasta saisit valita Toverin vastaavaksi toimittajaksi, siltä syystä, että on uskaltanut lausua eriävää mielipidettä sosialistipuolesta. Kirjoituksen johdosta ei paljon keskusteltu, vaan yhdyttiin "Saiman" osaston lupoukseeseen, jossa sanotaan Toverin kuuluvan länsivaltioiden huolenpidon alle, pitään niitä myös vastustamattomina lehden vastaavan toimittajan valinnassa. — Niin — no mitäpä tuosta sitten erityisesti "protestoeraa".

Agitatsionkomitea luki laatimansa lausunnon tv. Hysreen toiminnasta paikakkunnallamme, joka yksimielisesti hyväksyttiin. — Samoin

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTUKSIA ULKOMAILLA

Venäjän ammattiliittojen merkityksestä sosialistisessa rakennustyössä

(Jatkoa edelliseen numeroon.)
3. Työvoiman tarkka käyttäminen yhteiskunnan hyödyksi.
Ammattillisilla eli tuotantoliitoilla on myös suuri merkitys työvoiman käyttämisessä yhteiskunnan hyödyksi. Häretömään tärkeää on kaiken käytettävissä olevan työvoiman osialistisen rakennustyön hyväksi käyttäminen erittämkin nyt, kun puuttuu raaka-ainetta ja tuotantovaliteita ja kaikki riippuu siis työvoimasta. Näin ollen Neuvostovallan eteen nousee kysymys kaikkien työkykyisten ainesten käyttämisestä työhön. Kukaaan ei saa olla ilman työtä, sillä nykyisen väikeana aikana on jokainen ihminen, joka ei tuota mitään hyödyllistä, ainoastaan raskuutta yhteiskunnalle. Tietenkään ei tässä tarkoiteta sairaita, vanhoja ja yleensä työkyvyttömiä ihmisiä, joiden toimentulon turvaaminen on yhteiskunnan velvollisuus. Mutta jokaisen, ken työhön pystyy, on työkennettävä joko lappio tahi kirves tahi kynä kädessä. Sosialistisen järjestyksen aikana yhdistetään kaikkia tuottavaa työtä yhta kunniallisena.

Yleinen työvelvollisuus on julistettu Venäjän Sosialistisen Federatiivisen Neuvosto-Tasavallan perustuslaissa. Siitä huolimatta on paljon vielä sellaisia ihmisiä, joiden työvoima on käyttämättä yhteiskunnan hyödyksi. Ja kumminkin on paljon sellaisia hyödyllisiä töitä, joita voidaan suorittaa ilman erikoisia mutkikkaita

den kysymysten ratkaisemista varten. Ne voivat parhaiten laskea käytettävissä olevan työvoiman lukumäärän sekä ottaa selvää, millä paikakunnalla työvoimaa kulloinkin tarvitaan.

Yliäestitetyt vaatimukset ovat lausutut julki puolueen ohjelman seuraavassa kohdassa:
"Kansantalouden suunnitelmallisen kehityksen tarkoituksissa välttämättömän kaiken valtiossa olevan työvoiman mahdollisimman tarkan käyttämisen, sen oikean sijoittamisen ja taas uudelleen sijoittamisen, niin eri alueellisten piirien, kuin myöskin kansantalouden eri haarojen kesken, tulee olla Neuvostovallan taloudellisen politiikan lähimpänä tehtävänä, minkä se voi toteuttaa vain ollen kiinteässä yhteistyössä ammattiliiton liittojen kanssa. Neuvostovallan, ammattiliittojen liittojen avustamana toimeenpaneman, kaiken työtehtävien väestön mobilisaation määrättyjen yleisten töiden suorittamiseksi tulee tapahtua verrattomasti paljon laajemmin ja järjestelmällisemmin kuin on tehty tähän asti."

4. Toverillinen työkuuri.
Kapitalistisen tuotantotavan hajoituksesta hajosi myös se kuri, jonka avulla kapitalistit pakottivat työläisiä hikipäässä työskentelemään koneitensa ääressä, minkä avulla he perustivat työläisistä lisä-arvoa. Tämän nään ja ruoskan avulla ylläpidettävä kuri on nyt hajonnut. Tässä kävi samoin kuin vanhassa armeijassakin, jossa vallankumous hävitti upseerien ylläpitämän ruoskurin. Vanhan kurin ja järjestyksen hajoaminen oli yhtä välttämätöntä armeijassa kuin teollisuudessakin.

Mutta samoin kuin uusi köyhälistö luoma armeija tarvitsi uutta vallankumouksellista kuria, niin myös tarvitsie köyhälistön johtama teollisuuskin uutta itse työläisten valvo-maa työkuria. Ilman tätä toverill-

ta työkuria ei voi järjestää teollisuutta, ei voi edes ajattelakaan sosialistista rakennustyötä. Jos jokainen tekisi työtä omiin, silloin kuin hän itse haluaa eikä silloin kun yhteinen etu vaatii, niin ei tuottavasta työstä tulisi mitään. Mutta tätä työkuria ei ylläpidetä isännän ruoskan avulla, vaan siitä huolehtivat itse työväen järjestöt, kuten tehdaskomiteat ja ammattiliitot. Tämä kuri on yksi tärkeimmistä työn järjestämisen sekä tuotantovoimien kohottamisen ehdoista.

Toverillisen työkurin tulee perustua ensi kädessä työläisten itsetoimintaan. Heidän ei tarvitse odottaa määräyksiä eikä ohjuksia ylläältäpäin, vaan on heidän toimittava toverillisen työkurin aikaansaamiseksi, itsenäisesti omien järjestöjensä kautta.

Työkurin tulee myös perustua työläisten vastuunalaisuudentuontoon, jokaisen työmiehen tulee muistaa, että hän on vastuunalainen luokkansa edessä, tulee käsittää, että pieninkin huolimattomuus työssä on rikos koko köyhälistön asiaa kohtaan. Entisenä aikana, kun kapitalisti oli isäntänä, ei työmiehen tarvinnut huonollisestikaan huolehtia kapitalistin raskauttamisesta, mutta nyt, kuin itse työmiehen on isäntänä, tulee hänen huolehtia koko työntekijän yhteiskunnan edusta. Jokaisen on käsitettävä, että nyt, sosialistisena välikautena rakennetaan hajonneen kapitalistiln raunioille uutta kommunistin rakennusta, joka tulee kuulumaan kaikille työntekijöille. Jokainen siis työskentelee koko työväenluokkaa varten ja on vastuunalainen tämän luokan edessä.

Tämän lisäksi tulee työkurin nojata työläisten ankaraan keskinäiseen kontrolliin. Työntekijän tulee ankarasti valvoa yhteistä asiaa silmällä pitäen tuotantovoimien kohottamista. Jokaiselle pitää olla selvänä, että tuotannon aleneminen on tur-

mioksi koko Neuvostovallalle, turmioksi koko sosialistiselle rakennustyölle. Näin ollen tulee jokaisen tarkastaa toinen toistaan, pitää huolta siitä, että jokainen täyttäisi oman tehtävänsä.

Kaiken tämän saavuttaminen vaatii ankaraa, sitkeää, järjestelmällistä työtä työläisjoukkojen uudestaan kasvattamiseksi. Vanhat tavat ja tottumukset istuvat vielä syvällä useissa ihmisissä. On vielä paljon sellaisia ihmisiä, jotka kyllä tekisivät ahkerasti työtä kapitalistien ruoskan alla kapitalistin hyväksi, mutta eivät tekisi nyt, kun on kysymyksessä koko työväenluokan etu. Ja näistä vanhoista orjan tottumuksista tulee työläisten lupouja, jos miell rakentaa vaikka kommunistinen rakennus.

Tätä joukkojen uudestaan kasvattamista helpottaa se, että työläisjoukot itse näkevät käyttännössä, että heidän kohtalonsa riippuu heistä itseltään. He saattavat joka päivä huomata, että mitä huolellisemmin he tekevät työtä, sitä korkeammalla on heidän hyvinvointinsa taso. Mitä helpompi on toverillinen työkuuri, mitä huonompi on siis tuotanto, sitä suurempi on vaara joutua lähtärien tuhattavaksi.

Ja eturivin työläiset, kommunistit, ovatkin antaneet erinomaisen esimerkin toverillisen työkurin järjestämisessä panemalla alulle tunnettuja kommunistisia lauantaitoita. Näissä lauantaitoissa, joita tov. Lenin nimittää "suureksi aloitteeksi", pyrkivät kommunistit vapaehtoisesti kehittämään vissanä päivänä viikossa työtä, kohottamaan tuotantovoimia. Nämä työt panivat alulle Moskovan rautatieajelut kommunistit. Sieltä se siirtyi sitten Pietariin ja lopuksi maaseudulle. Toverillisen työkurin esimerkkinä ja tuotannon kohottamiskeinoilla on näillä lauantaitoilla suunnattoman suuri merkitys.

Toverillisen työkurin aikaansaami-

tuotantovaliteita. Tällaisia ovat maanteiden ja rautateiden korjaaminen ja kunnossapito, huolenpito kaupunkien puhtaudesta, linnoittustyöt, puiden sahaaminen ja niiden kuletuks y. m. Kiireellisten töiden aikana on mobilisoitava kaikki käytettävissä olevat työvoimat, nämä mobilisointi on saatettava luonnollisesti järjestelmälliseksi, jotta nekin, kuten muutkin toimenpiteet taloudelliseen elämään alalla, tapahtuisi yhteisen suunnitelman mukaan.

Tämän yhteydessä on myös kysymys työvoiman oikeasta sijoittamisesta ja uudestaan sijoittamisesta. Työvoimaa, jota käytetään yhteiskunnan hyödyksi, ei saa sirotella sikin sokin sinne tänne, vaan on sen sijoittaminen järjestettävä tarkoituksen mukaisesti yleisellä hyötystä silmällä pitäen. Toimen työala saattaa tarvita jonakin aikana enemmän työvoimaa kuin toinen, jollakin paikakkunnalla saattaa olla liioja työvoimia j. n. e. Kaikki tämä vaatii erikoista järjestämistä ja tästä järjestämisestä riippuu työn tuottavuus. Pääasiana on tässä tarkka työvoiman lasku, sillä laskematta työvoiman määrää ei voi myöskään määrätellä tarkoituksenmukaisesti sen käyttämistä ja sijoittamista.

Näitä tärkeitä työvoiman käyttämistä ja jakamiskysymyksiä ei Neuvostovallta voi ratkaista ilman ammattiliittoja, jolla työväen joukko järjestöinä on kaikki edellytykset nä-

suhteet ja sen vaatimukset.